

Opnieuw: Ik zie ik zie wat jij niet ziet

Zondag 29 augustus 2021, Christus Triumfatorkerk

Voorganger ds. Jaap van den Akker

Lezing: Marcus 8: 22-26

KOMEN

- Welkom
- Aanvangslied 'Zegen mijn ziel' (Psalm 103: 1 en 2)
- Bemoediging en groet
- Psalm van de zondag: Psalm 103: 3
- Kyrie

Eén foto, gekozen uit de honderden beelden uit Kabul de afgelopen week. Wat een chaos en paniek. Wat een wanhoop en ontreding. De een op tijd gered en nu in een westers land. De ander kwam er niet door en is nu ergens ondergedoken in een land in angst en in de hoop dat er nog ergens redding zal zijn. Voor angstige ontheemde mensen roepen we God aan om ontferming.

Laten we bidden:

Barmhartige Vader, U die de beschermer bent van de vreemdeling en ontheemde

Wij roepen u vandaag aan voor die mensen voor wie evacuatie uit Afghanistan te laat komt en nu angstig vrezende voor hun leven.

Wij roepen u vandaag aan dat mooie land dat al decennia lang kapot gemaakt wordt door geweld. Heer ontferm U.

Wij roepen u vandaag aan voor hen die deze afgelopen weken Afghanistan hebben weten te vluchten en terecht zijn gekomen in Pakistan, in Iran of in landen van het Westen. Ontferm U over hen en vul hun harten met hoop.

Wij roepen u vandaag aan voor onze overheid, voor politici die een nieuwe regering moeten vormen dat hun hart geraakt wordt door onrecht en dat barmhartigheid en mededogen een plek mogen krijgen in het beleid.

Wij roepen u vandaag aan voor ons zelf. Dat we in de ander van welke kleur of cultuur ook allereerst een naaste ontdekken. Mens van u.

Ontferm u zo over uw schepping, onze wereld. Zo bidden wij. Amen

- Glorialied 'Lied voor de vreemdeling' (René van Loon)

WOORD

- Met de kinderen

Gebed

Gesprek: 'Ik zie, ik zie wat jij niet ziet'

Lied: 'Blijf niet staren op wat vroeger was'
(Lied 809)

- Bijbellezing: Marcus 8, 22-26 (Annika)
- Lied: 'Hij die de blinden weer liet zien' (Lied 534)
- Preek

Momenteel zijn de paralympische spelen bezig in Tokio.

Nederland doet het erg goed. We hebben al 16 medailles gewonnen.

Een van de medailles is gewonnen door Liesette Bruinsma. Deze jonge dame.

Ze won donderdag zilver op de 400 meter vrije slag. Deze Friese zwemster is door een progressieve oogziekte blind. En toch zwemt ze. 400 meter in een vijftigmeterbad. Dat betekent dat je zes keer moet keren en een keer moet finishen. Maar hoe doe je dat als je niets ziet? Als je niet wet waar het zwembad ophoudt? Daar hebben de paralympische sporters iets op gevonden. Er staat iemand aan de rand van het zwembad met een stok in zijn hand en daaraan een tennisbal. En een meter of zo voor het keerpunt krijgt de zwemster en tikje op haar hoofd en dan weet ze hoever het nog is naar de kant, en kan ze het keerpunt voorbereiden, of de handen uitstrekken voor de finish.

Over blindheid gaat het vandaag.

In Zoetermeer hadden we in de kerkdiensten regelmatig een blinde pianist. Ongelofelijk hoe hij kon spelen. Hoe hij wist waar de toetsten zaten. Ongelofelijk ook hoe hij hoorde wie er naar hem toe kwam. Aan je manier van lopen herkende hij je.

Deze pianist en ook Liesette Bruinsma kunnen zich in onze wereld prima redden ook al missen ze een zintuig. En gaat het met vallen en opstaan.

In de oudheid was dat wel anders. Geen hulpmiddelen en geen paralympische spelen.

Als blinde was het eigenlijk uitgesloten dat je volwaardig aan de samenleving kon deelnemen.

De blinde man in Betsaida kon niet eens zelf naar Jezus toekomen. Hij werd bij Jezus gebracht en men smeekte hem om hem aan te raken. De man zelf had blijkbaar weinig in te brengen.

De menigte was misschien op zoek naar sensatie. Ze wilden een wonder zien van deze bijzondere rabbi.

Jezus is begaan met de man, ja – maar bepaald niet met de sensatiezucht van de omstanders...

Hij geeft de blinde een hand en ze zoeken een rustig plekje op, buiten het dorp. Geen pottenkijkers. Het bevat een impliciete boodschap voor de sensatiezoekers: Als je dan kunt zien, gebruik je gezichtsvermogen dan voor nuttige dingen.

In de rust en eenzaamheid. In volledige concentratie op elkaar krijgt deze man het gezicht terug. Jezus spuugt op zijn ogen en legt hem de handen op.

Artsen gingen ook vaak zo te werk in de oudheid. Speeksel zou een genezende werking hebben.

En Jezus legt hem de handen op. Aanraking en fysiek contact. Nabijheid en betrokkenheid. Jezus maakt een scheppende handeling met speeksel en hij raakt hem aan.

En het werkt! Gods betrokkenheid heeft een genezende werking. De ogen van de man worden herschapen. De aanraking laat zien dat hij er volledig bij hoort. Ook hij is een schepsel van God.

Het is een kort verhaaltje. Het staat schijnbaar achteloos in het Evangelie volgens Marcus. Even hiervoor vindt de wonderbare broodvermenigvuldiging plaats en vertrekt Jezus met zijn leerlingen voor even naar het gebied buiten Galilea en Judea. Voor even in heidens gebied en nu is hij weer terug. Betsaida in Galilea. Betsaida betekent het vissersdorp. Het ligt aan de noordzijde van het Meer van Tiberias. Het is bekend gebied voor de leerlingen, Simon Petrus, Andreas en Filippus zijn afkomstig uit dit dorp.

Nu schrijft Marcus het kortste evangelie uit de Bijbel. En elke letter die hij schrijft staat in het teken van de boodschap die hij wil brengen. Hij schrijft geen woord te veel. Dus ook dit korte verhaal heeft een functie.

In het heidense gebied genas Jezus een dove man. Hem moesten zijn niet joodse oren worden geopend om voor het eerst het Evangelie te horen, om voor het eerst iets van Gods woord te horen en te verstaan. Nu zijn we terug onder geloofsgenoten. Dit verhaal gaat over Jezus en Israël. Dit verhaal gaat over het joodse volk dat Gods woorden al eeuwen hoort, en leest en erover spreekt en preekt. Het volk dat Gods stem gehoord heeft en wordt opgeroepen te luisteren.

“Hoor Israël!” het is de geloofsbelijdenis van het Joodse geloof: “Hoor Israël, de Here uw God is Eén”.

Nu dus geen verhaal over een dove, zoals in het Overjordaanse, van wie de oren moesten worden geopend voor het eerste verstaan van Gods woord. Nu een verhaal over een blinde, van wie de ogen moeten worden geopend.

Want nu gaat het over de mensen die de woorden wel gehoord hebben, maar het niet zien. Het niet zien dat het Woord voor hun ogen vlees is geworden. Het Woord dat werkelijkheid wordt. Deze hoorders weten van Gods Koninkrijk, maar het ziet niet dat dat Rijk nu nabij is gekomen. Het moet bij de hand worden genomen. Het moet de ogen worden geopend. “Midden onder u staat Hij die gij niet kent”.

De blinde man staat ergens voor.

Voor de geloofsgenoten van Jezus die het niet zien.

Voor de leerlingen van Jezus die net nog te horen hebben gekregen, na de wonderbare broodvermenigvuldiging: “Jullie hebben ogen maar zien niet? Jullie hebben oren, maar horen niet?”

Maar vooral voor de lezers van het Evangelie.

Voor ons dus ook. Niet de omstanders moeten deze genezing meemaken, zij worden weggestuurd, maar wij – lezers van het Evangelie. Wij moeten dit verhaal meemaken als iets dat onszelf betreft. Wij worden hier door Jezus apart genomen en genezen van onze blindheid.

En Jezus spuugt op je ogen, en legt je de handen op, en hij vraagt: zie je iets?

Een moeilijke vraag. Zie je iets van het Koninkrijk dat nabij is? Zie je iets van Gods liefde? Van de bevrijding die Hij geeft - van de genade die Hij is?

Moeilijk als de beelden van een machteloze menige voor de hekken van het vliegveld in Kaboel voor je ziet.

Moeilijk als je weet van ziekte, lijden en verdriet in je naaste omgeving.

Zien wij dan iets over het hoofd? Zijn wij dan blind voor het Koninkrijk?

Ja en nee.

Allereerst: Jezus poetst het verdriet, het lijden niet weg. Jezus doet niet of het onrecht en de wanhoop niet bestaat.

Juist niet.

Jezus staat er midden in. Jezus zoekt het op en erkent het ten volle. Hij is mens geworden. Hij weet van gemis, pijn en verdriet. Hij ondergaat het zelf. Hij is juist bij mensen die het treft.

Ook nu. Jezus loopt niet weg van een oneffenheid in de schepping. Hij gaat de confrontatie met de oneffenheid aan. Hij zoekt naar wegen om in deze onaffe wereld zicht op God en zijn rijk te houden.

Kunnen wij dat ook? Zicht op God en zijn rijk houden. In een wereld waar het nieuws je soms over valt. Of het nu de blijvende beperkingen van de pandemie zijn. De schrijnende beelden en verhalen uit Afghanistan of het verdriet dichtbij van een naderend einde voor Henny van Dalen en gemis van een geliefde.

De onafheid blijft bestaan in deze wereld.

Het nieuwe kijken, met open ogen zit hem in hoe je het hier op deze wereld met elkaar uithoudt. In wat er óók te zien is op deze wereld. Hoe mensen 24 uur per dag dagenlang bezig zijn geweest om mensen weg te krijgen uit het gevaar van Afghanistan. Hoe mensen elkaar gaande en staande houden als er verdriet en gemis is. Hoe je er echt en diep voor elkaar kunt zijn als het einde van een leven nadert.

Dáár is iets te zien dat je boven jezelf uittilt.

Daar wordt Gods aanwezigheid zichtbaar.

Daar word je gedragen in Zijn liefde.

Het is dat wat Jezus ons leert elke keer weer in zijn optreden. Hij leert ons verder kijken. Voorbij de onafheid van deze wereld. Naar wat eeuwigheidswaarde heeft. Wat hoop geeft en houvast. Liefde die blijft.

De wereld raast door. Maar er is meer. Je bent niet alleen. We hebben elkaar nodig om te delen van onze vergezichten. Om elkaar te wijzen op nieuwe inzichten. Om te leren scherp te zien. Om te zoeken naar Gods wereld in ons eigen leven.

Deze onbekende blinde man ziet het.

De leerlingen gaan het langzaam zien.

En wij. Wij oefenen. Hier. We staren ons soms blind. We zijn soms als bomen: zoekend, onhandig bewegend. Lastig contact makend met elkaar, elkaar net niet ontmoetend. Elkaar niet in de ogen zien. Maar even zoveel keren zien we elkaar wèl. Horen we een tegengeluid. Of durven het zelf te laten horen. Zien we mensen die met medegogen de wereld in kijken. Alsof we een tikje met een tennisbal op ons hoofd krijgen en weten dat het keerpunt nadert.

Ik wens u veel vergezichten. Nieuwe ogen. Het vertrouwen, dat Gods wereld niet ver weg is in de hemel, of in de tijd – aan de andere kant van het leven, maar dat Gods wereld overal te zien is. Ook hier en nu. Als we onze ogen maar open houden.

Amen.

- Muziek

TAFEL

- Collecte
- Lied: 'De tafel van samen' (Lied 385: 1 en 2)
- Voorbeden
- Nodiging
- Tafelgebed Liedboek 403d – gesproken en gezongen
- We bidden het Onze Vader
- Breken van brood en schenken van de wijn
- Gemeenschap van brood en wijn - *Tijdens de viering klinkt er muziek*
- Dankgebed

GAAN

- Slotlied "Wat God doet dat is welgedaan" (Lied 909)
- zegen